

דא"ה רעוא דרעוין פרשת האזינו תשס"ז*

**זְכַר יְמוֹת עוֹלָם בֵּינוּ שְׁנוֹת דֶּר וְדֶר שְׁאֵל אָבִיךָ וַיַּגְדֵּךְ וַקְנִיךָ
וַיֹּאמְרוּ לְךָ: בְּהִנְזוֹל עָלֶיךָ גּוֹיִם בְּהִפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַעֲבֹד וְגָבְלוּ
עִמָּם לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פִּי זוֹלָק יְדוּד עִמּוֹ יַעֲקֹב זֶבֶל
נִזְוָלוֹתוֹ: (דברים ל"ב, ז'–ט')**

הייתה בבחי' עולם המחשבה – עולם היהודים, כי היו נמשכין לו מוחין דאבא ואימא עילאין, בסוד הכתוב (דברים ל"ב, ו') עם חכם ולא נבל, ואחר שהטא ואכל מעין הדעת נפל מנקודת החכמה, ועיקר מלאכתו נעשית בעניין המעשים שבפועל בבחי' המוחין דשיסו"ת (ישראל סבא ותבונה), וכן בני ישראל קודם הטא העגל כאשר פסקה מהם זוהמת הנחש כשקרבו לפני הר סיני היו בדרגה של לוחות ראשונות שנמשכו להם המוחין דאו"א עילאין, ועיקר העבודה הייתה בעניין המחשבה ועסק היהודים, ואחר שהמירו כבודו בדמות שור אוכל עשב רח"ל, אבדו מהם חכמה ובינה עילאין (בסוד השור דהוא בבחי' הבינה עילאה) בסוד הכתוב (דברים ל"ב, כ"ח) 'כי גוי אבד עצות המה', שאבדו עצת אמת הנמשך מעולם המחשבה והיהודים והראייה

איתא בכתבי האר"י הק' (שער הפסוקים האזינו): ידוע הוא שארבע שמות הם כוללים כל עולם האצילות שהם, שם יהו"ה אהי"ה יהו"ה אדנ"י, הנרמזים בד' אותיות הוי"ה, שהם אבא ואימא וזעיר ונוקבא. והנה ד' שמות הנזכרים, הם בגימטריא קל"ה וזהו מש"ה, כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. וזהו ג"כ סוד הקל תפוחין קדישין כי שורש המוחין הם הוי"ה ואהי"ה בראש ז"א, אשר שם ג' פירקין הראשונים של נה"י דאימא, ומשם נמשך אל ג' פרקים האחרונים שהם נה"י דזעיר ברישא דנוקבא דז"א, ושם הוא הוי"ה ואדנ"י: ע"כ.

א. עניין מדרגת אדם הראשון לפני

הטא ולאחריו

והביאור, דהנה קודם הטא אדם הראשון כל עבודת האדם

* הדא"ה נאמרו בין כסה לעשור בעיר אומן יצ"ו במקום גניות ארון הקודש של רבינו הנחל נובע מקור חכמה מוהר"ן מברסלב זי"ע.

בחיצוניות בבחי' הוצה לארץ, וממילא גוי
אבד עצות המה ואין בהם תבונה.

ב. פוד ויקח משה עצמות יוסף עימו

ולזה כתיב (שמות י"ג, י"ט) בעת שבני
ישראל נגאלו ממצרים ויקח משה
את עצמות יוסף עימו, וכן הוא בגאולה
העתידה אחרית כראשית, דעיקר העבודה
להביא לימות המשיח והיינו להעלות
עצמות יוסף עימו אל ארץ ישראל, וכלומר
להעלות כל בחי' הכלים והגילויים שגילו לנו
הצדיקי אמת אל ארץ ישראל, ושנשכיל
בדרך היחוד בבחי' למעשה, באופן שנוכל
לייחד שמו באהבה לא רק ע"י השמות הק'
שהם בבחי' עצם הראייה בעולמות
העליונים, אלא גם לעסוק במעשה בפועל
היהודים בדרך שגילה רבינו ז"ל, באופן
שמחשבתנו תשוטט כסדר בדבקות
בשמות הק' באופן של ע"מ לעשות.

ובמקום גניזת גופו המהור של הצדיק
אמת שם גנוזים הש"ך והפ"ר
דינים המה כל הגילויים והעצות למעשה
שהצדיק גילה (בבחי' המוחין דיסמו"ת), וקשה
לעולם להבין ולהשכיל כיושר דברי אמת
של הצדיק, ובעת שעולים להשתטח על
קברו יש לקיים ויקח משה את עצמות יוסף
עימו, כלומר ליקח העצת אמת של הצדיקי
אמת ולהעלותם אל ארץ ישראל אל עלמא
דעתיקא סתימאה, עד שהמוח יוכל לשוטט
בכל זמן ועת כמוחין של אלו העצות, ובכך
זוכים למוחין קדושים של ארץ ישראל, כי
כל זמן שנמצאים בחוצה לארץ ולומדים
תורת הצדיקים רק בחיצוניות אע"פ
שרואים את האמת מרחוק, מ"מ ותחי

העליונה, וזכו רק למדרגת הלוחות שניות
שבמדרגת היסמו"ת, ואחר שנגנזו הלוחות
אזי 'זאין בהם תבונה', שגם המוחין
דתבונה נחסרו מהם, ואיתא שלעתיד לבוא
בסעודת משיח כולם ישבעו ויתענגו
מאכילת שור הבר והלוויתן, והיינו שיהוו
להם המוחין של אבא ואימא עילאין.

והנה הצדיקים הגדולים יהידי דורות
שבבחי' משיח המשיכו בתוך
ספריהם הק' זאת התורה שבבחי' הלוחות
ראשונות, עד שאפי' יהודים פשוטים
כערכנו כאשר יתמידו בספריהם הק' יזכו
שאור ה' עליהם יזריח, כי עיקר מה שנתן
לנו הבורא ית' את תורתו הוא ע"מ
לעשות, ואומר הגר"א שלעשות היינו
לעשות יהודים בפועל מכל התורה, כי אין
די במה שהאדם ייחד כל ייהודי השמות הק'
שגילו לנו רבינו האר"י הק' והבעש"ט הק'
הגם שאין לשער גודל תפארתם ויקרם
שעל ידם יעלה האדם אל עולם הראייה
ועולם המחשבה, אלא תכלית עבודת
היחוד הוא היחוד למעשה כלומר
שבמחשבה יוכלו לעשות כל התיקונים
שבבריאה, ואף שיש לעסוק בכל תיקוני
הבריאה במעשה בפועל, מ"מ עיקר תיקון
העצות לתקן בחי' גוי אבד עצות המה, הוא
להמשיך מעולם המחשבה דרך לתקן כל
הבריאה בפועל, וזוהי בחי' הסה"ק ליקומי
מוהר"ן שגילה רבינו הק', שהוא בבחי'
גילויים של היהודים בבחי' מעשה, וכל
תורה שבספר ליקומי מוהר"ן הוא גילוי
אחר מעולמות העליונים בחלק הלמעשה
של היחוד, אמנם הרבה בני אדם עוסקים
בספרים הק' של הצדיקי אמת רק

אלא כל מוחו ומחשבתו יהיו בכוונת השמות הק' שגילו בזוהר קדישא וכתבי רבינו האר"י הק' ואור שבעת הימים הבעש"ט הק', והעיקר לקיימם באופן של ע"מ לעשות, שיחשוב במחשבתו בעצת אמת שגילו הצדיקים באופן של למעשה בפועל, וממילא מתגלה הפאר והחן והיופי של הצדיקי אמת, כי זה הדבר שאין אנו מכבדים כראוי להם את הצדיקי אמת כי נתרחקנו בעוונותינו מקדושתם, וכמו שמי שנתרחק מקדושת ארץ ישראל לא יוכל לכבדה כראוי, וככל שנכבד ונייקר את ארץ ישראל ממילא נזכה להעלות קרנה וכבודה בכך שנתהלך בארצות החיים בארצות האמונה והדבקות באופן של למעשה, וממילא נעשה יחוד זו"ג במקום אבא ואימא עילאין בבחי' לוחות הראשונות.

**ג. סוד שמשיה עומד על גג סית
המקדש ומכריז ענווין הגיע זמן
גאולתכם**

ושנו רבותינו, בשעה שמלך המשיח נגלה בא ועומד על הגג של בית המקדש, והוא משמיע להם לישראל ואומר להם ענוים הגיע זמן גאולתכם, ואם אין אתם מאמינים ראו באורי שזרח עליכם, שנאמר קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח, ועליכם בלבד זרח ולא על אומות העולם שנאמר כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה (פסיקתא רבתי פרשה ל"ז), דהנה ענווים הם במדרגת הבינה בבחי' הו"ק אשר יש להעלותם אל בחי' הג"ר בבחי' גג בית

האמת נעדרת וכל אחד סובר שהאמת נמצאת אצלו, והוא בחי' החובלים שישנם בחו"ל (עיין לקו"מ בתרא סימן ע"א), משא"כ כאשר זוכים שוב אל בחי' הלוחות ראשונות שבסוד אורייתא דעתיקא סתימאה (דהמחין דאו"א שורשם בעתיקא, ומשא"כ מחין דיסוד"ת שבבחי' חו"ל שורשם בארץ), אזי מתגלים העצות אמת עד שיוכל להעשות יחוד זו"ג פנים בפנים, כי ז"א הוא בבחי' עולם המחשבה ונוק' היא בבחי' חלק המעשה, והרבה בני אדם חושבים בדעתם לפעול גדולות ונצורות, אך כשמגיע לחלק המעשה לא פועלים מאומה, ולזה צריך לייעד בחי' הבכוח עם בחי' הפועל, וזוהי ראשית דרך התשובה כשהאדם מקבל על עצמו לגמור כל אשר חשב לפעול בעבודת בוראו, ולזאת צריך לייעד בחי' הכה והפועל בשורשם העליון באו"א עילאין, ששם הם מתאחדים פנים בפנים בתכלית האחדות, ושם משכילים המחשבות והיחודים באופן של למעשה, כמו שהצדיקים הקדושים השכילו אותנו בעצת אמת בבחי' למעשה ממש, וזוהי תלויה הגאולה כשיעלו הבתי כנסיות ובתי מדרשות שבככל שעליהם נאמר ואהי להם למקדש מעט אל ארץ ישראל (מגילה כ"ט ע"א), והיינו שנעלה כל הגילויים שגילו הצדיקי אמת מבחי' חוצה לארץ היינו מבחי' המעשה בפועל אל ארץ ישראל – עולם המחשבה, באופן שיהא המוח משוטט תמידין כסדרן באלו המחשבות קדושות, כי זה הכלל בכל עבודות שבמקדש שאין הם נתפסים והלים רק באופן שעומקים בהם תמידין כסדרן, ולא שתהא מחשבתו פעמים ככה ופעמים ככה,

(פסיקתא רבתי פרשה ל"ו), והוא אור המאיר ובא מסוף העולם ועד סופו (הגינה י"ב ע"א), וע"י זה ממילא יתרבה השלום בעולם כמו"ש ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום (תהלים כ"ט, י"א), והצדיק נקרא עוז כמו שכתוב (משלי י"ה, י): מגדל עוז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב, וככל שדבקים בבחי' אור זרוע לצדיק כן יתרבה השלום בעולם, כי כל הפירוד והמחלוקת שבעולם בא מחמת שלא השיגו באור האלקי ובדבקות באלקים חיים הגנוז בספרים הק' של הצדיקי אמת, וכאשר יתגלה הפאר והחן והיופי של תורת וקדושת צדיקי האמת, ואשר עצתם אמת עצתם אמונה, אזי יסורו כל המסכים והמחיצות של הוצה לארץ, באשר הצדיק נמצא במקום דלאו הגון ליה (עיין זוהר ח"ג דף ר"פ ע"א) במקום נשיכת נחש, וכאשר יתעלה כבודו אל מקום החשן האורים והתומים, ממילא עין בעין יראו בשוב ה' ציון ובהתגלות כבוד ה' בעולם.

ה. בהודש תשרי הוא עת המוכשר לקבל העצת אמת

ועל זה השי"ת יעזור כשעומדים סמוך ונראה במקום גניזת הקודש של הצדיק אמת, נזכה להתדבק ולהתחבר לעצתו אמת, וכדאיתא בכתבי האר"י הק' (ספר הליקוטים האזינו) עה"כ הלח' תגמלו זאת שזאת הייתה סיבת הדבר שגוי אבד עצות המה כי נתרחקו מבחי' הה' עילאה בסוד הבינה עילאה, ומידה טובה מרובה ע"ד דאיתא בזוהר הק' (ספרא דצניעותא) שבחודש תשרי חודש השביעי בני ישראל זוכים לשוב אל בחי' הבינה עילאה, וא"כ זה הזמן

המקדש, והיינו שיש להעלות את העצת אמת שגילו לנו הצדיקי אמת שבבל אל ארץ ישראל אל עולם המחשבה, ואם אין אתם מאמינים ראו באורי- כי הסמ"א מרבה לקטרג ולהסמין על נקודת הצדיק לבלתי יאמינו בה' ובמשה עבדו, אך צריך יהודי להשכיל אשר כי גוי עצת המה, ואם ישאר לעמוד בבחי' הוצה לארץ שכל עבודתו תהא אך בחיצוניות הרי זה ישאר לשכון גו גלותא, ורק ע"י שיעלה אל ארץ ישראל אל עולם המחשבה והראייה העליונה, יזכה שאור ה' עליו יאיר ויזרח.

ד. עניין הכסף וזהב שהעלו בני ישראל ממצרים לעומת עצמות יוסף שהעלה משה

ולזאת לקח משה עצמות יוסף עימו, שידע והשכיל שבזאת תלויה כל גאולתם של ישראל, ואף שרצה השי"ת שבני ישראל יעלו עימם כסף וזהב ממצרים, לקיים מה שהבטיח את אברהם אבינו- ואחרי כן יצאו ברכוש גדול (בראשית מ"ו, י"ד), וכסף וזהב היינו עבודת היראה ואהבה (דכסף הוא בבחי' כיסופין-אהבה, וזהב הוא בסוד הגבורה כמו"ש זהב מצפון יאתה בבחי' היראה) שגם זה יקר וחשוב במאוד מאוד אצל הבורא ית', מ"מ משה רבינו גילה והמשיך הדרך לבלתי יתעסקו רק בחיצוניות באהבה ויראה, אלא דיש להעלות חלק המעשה של עצת האמת דיוסף הצדיק אל מקום אבא ואימא עילאין, אל עולם היחוד- ארץ ישראל, אשר בזאת זוכים לראות באורו של מלך המשיח שהוא האור שגנוז הקב"ה מששת ימי בראשית

למעשה שגם בעת לימוד תורתם ויכלו לעשות יהודים בעליונים בבבחי' דעה חכמה לנפשך, ע"י שמתבוננים בדברי תורתם ומעלים אותם לעולם המחשבה, וממילא זוכים שה' בדד ינחנו ואין עימו אל נכר, בד"ד עולה בגימ' י' כנגד עשר ספירות, שרצון הבורא ית' שנכיר ונשכיל בעשר מידותיו באופן של גדלות המוחין בתמידות פנים בפנים, ולא שנהיה לעתים חלים ולעיתים שוטה בבחי' כי גוי אבד עצות המה, אלא נעלה עצמות יוסף הצדיק אל ארץ ישראל אל עלמא דעתיקא סתימאה, ובכך נוכל לטייל בארמון המלוכה, נבוא חדריו ונגילה ונשמחה בו ונסתכל בפאר ובהוד והדר של בית המלך.

נקיים דעה חכמה לנפשך, שהאדם ישכיל ללמוד תורת הצדיקים באופן של למעשה ולא שילמדם רק בחיצוניות בתורת ידיעה בעלמא, אלא דע"ה חכמה לנפשך שיהיה מתאחד ומתכלל בדעת הצדיקים לגמרי עד שחי חיי המעשה שבבחי' נפשך עם אלו השכליים העמוקים והנוראים, ממילא **והיא כתר לראשך**, שבכך תזכה אל האור דאורייתא דעתיקא סתימאה שמבחי' הכתר, וממילא תוכל **לנצור מצוות קדושך**, ויסור ממך היצר הרע ויתבטל ויכרת בשרשו בבחי' כת"ר-כר"ת, והכל בזכות- **שמור שבת קדשך**, בבחי' אור השבת וקדושת השמיטה וקדושת ארץ ישראל שנמצא אצל הצדיקים, והשי"ת יעזרנו שלא נהא גוי אבד עצות אלא ניקח העצת אמת של הצדיקי אמת ונראה באורם שזרח עלינו ע"י שנתמיד בהם בהתמדה יתרה עד

מוכשר להיות בני ישראל מתעלים שוב אל עולם היהוד, ולהיות מוחם משוטט ביהוד הבורא ית' באופן של למעשה בבחי' הלוחות ראשונות, וממילא זוכים לכנפי נשרים בה נעוף ונעלה ציון ברננה אל מקום בית המקדש העליון שירד מוכן מן השמים, והכנפי נשרים הם בסוד השם מ"ב (וכידוע שרבינו הקדוש היה מבחי' השם מ"ב- בחי' בינה, עיין ספר כוכבי אור), ואין יכולת לזכות בהם רק בתנאי שיום ולילה לא ישבותו מהתמדת התורה הק' ומיחוד הבורא ית', בבחי' ודברת ב"ם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך (דברים ו', ז'), עדי נזכה שאור ה' עלינו יזרח בביאת גואל צדק ברחמים.

ו. דעה חכמה לנפשך והיא כתר לראשך

זזה פירוש דעה חכמה לנפשך, היינו שצריך ידיעה רבה ועמוקה כיצד לייחד כל היהודים שבבחי' החכמה באופן של למעשה בפועל בבחי' הנפש שכנגד עולם העשייה, כי באמת כל התורה כולה היא כבנין מלא בחדרים, ורצון הבורא ית' שיהודי יוכל לשוטט בעולם המחשבה מחדר לחדר, ומעצם הדבקות במנוחת אהבה של יחוד הבורא בידיעתו שהכל אלקות, יבוא לירד לפרטים של העבודות המשתלשלים מהשמות הק', כפי שגילו לנו הצדיקי אמת, שכל תורה שהצדיקים דברו בו הוא בבחי' הלוחות ראשונות בבחי' יחוד בעולם המחשבה באופן של למעשה, ולכך צריך ידיעה רבה והתמדה גדולה בתורת הצדיקים האמיתיים, וללמדם באופן של

שנשכיל מהם הדרך ליחד הבורא ית'
למעשה, כי קרוב אליך הדבר מאוד בפוך
בלבך לעשותו, בפוך-זה הלימוד בפיו,
ובלבך לעשותו זה היחוד במעשה,
וממילא יזכו לעלות שוב אל בחי' הלוחות
ראשונות עד שפסקה מהם זוהמת הנחש,
עדי נזכה לראות עין בעין בשוב ה' ציון
בביאת גואל צדק בב"א.

